



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Virtvtvm Adeptione, Siue De Instrvmentis
Assequendæ Virtvtis libellus R. P. Iacobi Alvarez De Paz
Toletani è Societate Iesv**

Álvarez de Paz, Jacobo

Coloniae Agrippinae, 1615

§. 7. De Perseuerantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46634)

mus, angustum cor nostrum dilata,
& longanimitatis virtute magnifi-
ca, vt semper labores & molestias
pro te sustinentes, & nullam in hoc
exilio mercedem consolationis po-
stulantes, nos æternitatis cognitores
esse monstremus, & bonorum æter-
norum amatores ostendamus. A-
men.

De Perseuerantia. §. VII.

Perseuerantia est virtus, qua ex ipso
affectu continuando bonum, in bonis
operibus vsque ad finem persistimus, &
molestiam ex rei laboriosa diuturnita-
te prouenientem, superamus. Seu, est,
vt inquit Albert. in bonis operibus fre- Alber. in
quens exercitatio, continuum studium par ani-
ad perfectionem, spiritualium gratiarum mæ l. 4. 2
& virtutum diligentissima vsq; ad mortem Aug. l. 83.
obseruatio. Aut breuius cum Augusti- 99. 9. 31.
no: Est ratione bene considerata stabili
& perpetua permansio. Donum au-
tem perseuerantiæ longè distat ab
hac virtute, quod in iustitiæ & gra-
tiæ vsque ad mortem continuatione
consistit. Hoc donum vniuerso-
rum

rum

rum quidem donorum maximum sub merita nostra non cadit, & nemo illud vsq; ad extremum vitæ terminum plenum habet, de quo nunc nihil intendimus disputare.

Incitamenta ad perseuerantiam sunt: I. Sine perseuerantia omnis labor in aliqua virtute susceptus debita mercede vacuatur. Et sicut vanum est, oculū sine præsidio lucis ad videndum aperire; ita stultum est, sine perseuerantia præmium laborum expectare. Ideoque non perseuerantes stulti vocati sunt. *Sic stulti estis*, ait

Ecc. 27. 12 Paulus, *vt cum spiritu cœperitis, nunc*

Mat. 11. 7. *carne consummemini*. Et Sapiens: *Stultus vt luna mutatur*. Et Dominus instabiles vocat *arundines vento agitatae*, quia ex motu suorum operum nullum fructum solidum accipiunt.

II. Perseuerantia quod petit, impetrat. Vnde in illa parabola petētis ab amico tres panes, ait Dominus: *Luc. 11. 8.* *Si perseuerauerit pulsans, dico vobis, & si non dabit illi surgens, eo quod amicus eius sit, propter improbitatem tamen*

eius

eius surget, & dabit illi, quotquot habet
 necessarios. Perseuerantia quoq; præ-
 mium æternum mercatur. Nam & i-
 pse auctor huius præmij ait: *Esto fide-
 lis vsque ad mortem, & dabo tibi coro-
 nam vitæ.* Ap. 2. 10.

III. Inducit pulcherrima perse-
 uerantiæ laus scripta à Bernardo, qui
 sic habet: *Et nunc quid restat, charissi- Ber. epi.
 mi, nisi vt admoneamini de perseuerã- 229.
 tia, quæ solam meretur viris gloriã, co-
 ronam virtutibus? Prorsus absque per-
 seuerãtia, nec qui pugnat, victoriã, nec
 palmã victor consequitur. Vigor viriũ,
 virtutũ cõsummatio est, nutrix ad me-
 ritum, mediatrix ad præmiũ. Soror est
 patientiæ, constãtiæ filia, amica pacis,
 amicitiarum nodus, vnanimiãtu vin-
 culũ, propugnaculum sanctitatis. Tolle
 perseuerantiã, nec obsequium mercedẽ
 habet, nec beneficium gratiã, nec laudẽ
 fortitudo. Denique non qui cœperit, sed
 qui perseuerauerit vsque in finem, hic
 saluus erit Saul cũ esset paruulus in o-
 culis suis, rex est super Israel constitu-
 tus, nõ perseuerãs in humilitate, & re-
 gnũ amisit & vitã. Si cautela Samson,*
 L si

si Salomonis deuotio perseverantiã retinuisset, nec is profecto priuaretur sapientia, nec ille virib. Hoc summa honestatis insigne, hanc totius probitatis unicam fidamq; custodem, custodiri à vobis firmiter hortor & precor.

Actiones perseverantiæ sunt: I. Laborem virtutis ex temporis diuturnitate provenientem tolerare & vincere.

II. Non obstante eo labore, virtutis opera cõtinuare, & in eo quod semel cœperimus, stabiles permanere.

III. Nec amore vitæ, nec timore mortis, nec minis, nec promissionibus, quod fecit Susanna à rectitudine separari.

Ioa. 13. 1.

Ie. 19. 30.

Postulatio Perseuerantiæ: Domine Iesu Christe amator noster perseverantissime, qui cum semper dilexisset tuos, in finem dilexisti eos. & in cruce pendens & dicens: consummatum est, illustrissimum nobis exemplum perseverantiæ dedisti; fac nos in eo, quod ob tuum obsequium cœpimus, stabiles, & in omni virtute perseverantes, vt cum Apostolo tuo pos-

simus

simus dicere: *Fidem seruamus; & cum exemplo patientiæ Iob, quia donec 2. Ti 2. 7. deficiamus, ab innocentia nostra non Iob 27. 5. recedemus.* Nam si nos fidem vsque ad finem tibi seruauerimus, absq; dubio à te remuneratore fidelissimo, *mercedem bonam, & confertam, & cogitatam, & superfluentem, recipiemus. Luc. 6. 35.* Quam da nobis, rogamus supplices, per tuam infinitam bonitatem. Amen.

De Constantia. §. VIII.

Constantia est virtus, qua quacumq; impedimenta virtutis, vel ex ipsa humani cordis mobilitate vel ex causis extrinsecis proueniētia, superamus, & in bono stabiliter permanemus. In hoc ergo à perseuerantia distinguitur, quod hæc difficultati ex longitudine tēporis dimanāti resistit, illa vero reliqua extrinseca impedimēta & humani ingenij instabilitatem respicit. Istamq; esse cōstantiæ naturam, satis indicat Ambrosius *in his Amb. 2. verbis: Gratia preparāda est animi Offic. 6. 28 exercenda mens, stabilienda ad*